

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este Duminec'a și Joi'a, la fiecare două săptămâni cu adănsul Poștii — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditor a 10 lei, pe afară la 3 r. poște cu bani zăt'a prin scrisori francate, adresate către expeditor. Prețului prenumerației pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 91.

ANULU XXIV.

Săbiu 14/26 Novembre 1876.

trăcelelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pe unu anu 8 fl. în pro c. jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru primo, și tieri stăreine pe anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se plătescu pentru întâi'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două'a ora cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'a repetite cu 3 1/2 cr. v. a.

Votulu separatu

alu deputatiloru români Dr. Stefanu Pecurariu, Iacobu Bolog'a, Elia Macelariu, Ioanu Hani'a, Dr. Avramu Tincu, Ioanu Russu, Visarionu Romanu, Iosifu Orbonasiu și Dr. Popu.

Onorabila Universitate!

În contr'a concluseru universității din 6 Novembre 1876 predâmu din motivele espuse urmatoriulu:

Votulu separatu.

Articululu de lege XII din a. c. dispune în §-lu 3 și § 4 ca averea celor 11 cercuri ale fondului regiu câtu și ale 7-loru judecia este exclusiv menita numai spre scopulu de cultura și numai spre acestu unicu scopu este universitatea că „eforia culturala“ îndreptatita de a întrebuintia această avere.

Asemenea dispune totu acestu art. de lege în §-lu ca proprietatea averei rămâne prin această lege neatinsă.

Din aceste două momente legali adevă: scopulu averei și proprietatea averei urmăza cu necesitate logica, ca elaboratulu adusu la conclusu de către majoritatea universității în ședințele din 6 Novembre a. c. este unu actu:

Întâiu necorespondentoriu scopulu și alu doilea necorespondentoriu dreptății. Necorespondentoriu scopulu de cultura este acestu actu din cauza ca la rezolvarea cestiunei de cultura a poporulu din teritoriulu fondului regiu eschide în privint'a teritoriala fără de nici unu motivu și în modu neresponsabilu o sumă însemnata de comune din teritoriulu fondului regiu, cari au apartienutu de secol și apartienu și în presente la acestu teritoriu precum de exemplu toate comunele asiă numite ale scaunulu Saliste, Talmaciu și a Branului.

Aceste comune cari stau tôte lângă sêu în giurulu celor două cetăți principale ale fondului regiu Sibiului și Brașovului se potu cu atâtu mai putienu amputa, cu câtu nu se potu unu corpu dismembră de organele sele, ce îi sustienu viét'a. — Referintiele între aceste cetăți și comunele lor sunt atâtu de strinse încât se conditioneaza un'a prin alt'a; din productele sateanului se învântiesc cetățianulu și înaintéza ambii.

În a două'a privintia este acelu operatu totu-odata și nedreptu căci precum în privintia teritoriala, asemenea eschide și din acele comune, primite în acelea 11 cercuri electorali statorite în conclusu majorității, pe cea mai mare parte a proprietariloru în privint'a averei cu totulu dela proprietatea lor, luânduli-se dreptulu de alegere ce l'a avutu până acum'a, căci conclusulu majorității merge în §-lu 2 alinea 3 alu operatulu majorității mai departe și eschide în fia-care cercu tôte comunele până la numerulu de șapte, cari produc cei mai multi alegatori, dela alegerea comitetulu electoralu.

Pre cându le detrage majoritatea în acestu modu drepturile proprietariloru din comunele rurale, vine pe de alta parte totu aceeași majoritate în § 10 alinea 3 alu operatulu și dă fia-cărui alegatoriu din cetățile Sibiului și Brașovului, dreptulu de a alege doi (2) deputati.

Precum în privint'a acest'a asemenea se stergu apoi în §-lu 3 alu el-

boratulu tôte limitele dreptulu, statorindu facultatea ca: în comitetulu electoralu sa se pota alege veri-cine din fondulu regiu fără privire ca este respectivulu din acelu cercu electoralu sêu nu.

Avendu în vedere scopulu mai susu amintitu de cultura pe de o parte și pe de alta parte acestu operatu maieștritu de majoritatea universității în tôte privintiele, se pare nu întentat'a realizare a cestiunei de cultura, ci mai multu numai o ironia la întrebuintiarea averei spre scopulu culturai poporulu.

Unu astfelu de statutu precum 'lu contine operatulu majorității nefiindu în folosulu culturai, asemenea nu pota fi nici în interesulu administratiunei, a legislatiunei a statulu și în fine alu omenimei, alu dreptății și umanității.

Din acestu punctu de vedere avendu § 9 art. de lege XII din 1876 la mâna aru fi fostu on. universitate mai multu chiamata de a-si pune următoarea întrebare: ca în ce legatura sa stee legea electorala dietala cu averea privata ale șepteloru județie și ale celoru unspredece cercuri ale fondulu regiu?

Responsulu 'lu aru fi aflatu prea usioru, ca nu pota stă în nici o legatura cugetabila precum nu stă cu averea privata a individulu singur-tecu, sêu a unei societăți actionaria cari nu în virtutea legeri electorali, ci în virtutea și sancțitatea dreptulu de proprietate, cari este chiaru și la noi prin constituțiunea tierii din anulu 1848 garantata, și foșesce proprietariulu averea, și dispune asupr'a ei.

Asemenea suntu garantate totu prin constituțiunea tierii și celelalte drepturi usuate și bine castigate ale cetățieniloru de stat, și acestea se potu cu atâtu mai putienu detrage prin dispositiunile noué locuitoriloru din fundulu regiu prin legea electorala dietala asupr'a averei lor din cestiune lipsindu în teritoriulu fund. regiu atâtu clas'a de omeni privilegiata cu drepturi nobilitari câtu și acelea posessiuni mari din comitate prin care sa se pota rectifică censulu enormu statoritu prin legea amintita. Afara de acest'a o astfelu de scurtare și despoiere a proprietariloru de drepturile avute, stă chiaru cu întregulu principiu alu constituțiunei Ungariei în contradicere dupa care desvoltarea constituționala în Ungaria stă în latirea și în investirea cetățieniloru de stat cu drepturi é'r nu în cassarea drepturiloru și celoru avute, precum s'a facutu în casulu de fatia.

Propunerea adusa pe bas'a §-lui 9 aline'a 3 din art. XII de lege ex 1876 este din motivele acestea pre deplinu justificata, precum și cam de alta parte conclusulu majorității din ședințele din 6 Novembre 1876 în punctele aretate pre deplinu de nepolitico și nedreptu doveditu, căci comunele și locuitorii eschisi pe venitoriu dela proprietatea averei ale șepteloru județie și ale celoru unspredece cercuri din fondulu regiu au folositu și au exercitatu acestea drepturi până și în universitatea de fatia alegendu-si și triamitendu deputatii lor prin adunările scaunali.

Prin urmare fatia cu impartirea teritoriala a tierii au fostu chiamarea numai de a statorî form'a, și modal-

tatea de alegere la universitate pe bas'a condițiiloru de alegere de până acum de către fostii alegatori é'r nu de a scurtă pre acesti din urma dela dreptulu avutu de alegere, și acestea cu atâtu mai vertosu cu câtu conformu § 5. tes'a din urma a art. XII de lege din 1876 rezolvirea întrebărilor de proprietatea averei nu se tiene de competenț'a universității — și nici uu se potu resolvî prin operatulu asternutu de majoritate, ci tôte acestea întrebări stau sub competenț'a tribunaliloru, din care motivu nici nu pota universitatea a eschide pre nimenea dela dreptulu avutu de până acum și nici nu pota fi universitatea judecatoriu în caus'a propria, precum s'a întentatu prin operatulu majorității. Asiă dar' numai pe calea judecatorésca le compete tuturoru părțiloru a-si aduce documentele și argumentele lor la valóre, é'r nu de detrage unulu altui'a dreptulu de alegere și exercitatu prin adunările scaunali de până acum, precum se straduesce majoritatea universității prin operatulu de fatia.

În fine adăgemu ca acestu votu separatu se va acudă la protocolu și sa se astérna înaltulu ministeriu reg. de interne, că din motivele aduse înaltu același sa binevoiesca a întari conclusele majorității numai cu modificările aduse prin minoritate.

Săbiu 10 Novembre 1876.

„Budapesti Közlöny“ dela 22 Novembre publica unu emisu ministerialu, prin care se interdice esportulu de cai. Emisulu intra în valóre pentru fia-care oficiu de vama dela diu'a de cându oficiulu de vama capeta emisulu în mâna.

Refusulu Germaniei de a participă la espositiunea din Parisu ce se va arangia în anulu 1878, n'a lipsitu a face o adena impresiune pretotindenea, cu deosebire asupr'a franceziloru, cari nu s'au asteptatu la unu asemenea refusu. Francezii se temu de o noua invasiune din partea Germaniei. Se facu felurite coniecturări asupr'a motiveloru ce au indemnatu pe guvernulu prusso-germanu la acestu refusu categoricu și multi vedu în actulu acest'a unu semn reu pentru pacea europeană. Într'adeveru lucrurile ce se petrecu astadi sunt de natura a însufă ingrigiri seriose. Între asemenea impregnări temerile suntu justificate și cine ne pota garantă, ca prelânga dram'a sangerosa ce incepe a se desvoltă în orientu nu vomu vedé repetandu-se invasiunea dela 1870. Epoc'a unei păci stabile e departe de noi.

Unu corespundinte din Berlinu comentéza acest'a diferintia între germani și francezi astfelu:

Că Ormuzd și Arimanu se lupta în regiunile noastre deciditóre două curente pentru participare sêu reparticipare la espositiunea din Parisu în anulu 1878. Principele Bismark a decisu în ór'a 12 prin unu votu negativu, dupa ce cu putiene dile înainte principele Hohenlohe pledase cu accentu și caldura prelânga participare. Germani'a respingendu acest'a invitare a scrisu natiunei franceze — acest'a nu se pota negă — o epistola de renunțiere internatiunale-sociale și e de asteptatu, ca flacarile urei natiunali ce nu-

mai cu greu se potura suprimă voru isbucni cu mai mare fortia între francezi în urm'a acestui afrontu — căci de afrontu se considera la Parisu refusulu germanu. Totusi nu putemu crede, ca principele Bismark s'a determinatu a nu participă prin nisce consideratiuni politice mai înalte ce i se atribue ici colea în escesulu de zelu. Se presupune ca acestu refusu sta într'o intima legatura cu planurile orientali ale Rusiei. Periód'a vechia a resbelulu în perspectiva se reivesce și se facu indegetări ca déca Francei'a aru comite imprudenti'a de a vatemă pe Germani'a Gorciakoff cu greu se va demite a mai influentiă în Berlinu. Se presupune mai departe ca între Rusi'a și periulu germanu existe o contie-

gere, prin care Rusiei i sê dă mâna libera în orientu, iér' Germaniei mâna libera în apusu. Mai suntu și alte fanatmagorii febrile. Prin aceste i se supune óre-si cum politiceii lui Bismark rolulu unui agentu provocatoriu, care intaritandu fibrele natiunali ale Francei sa o seduca pe acest'a a dá Germaniei ce sta la panda pretextu la unu casus belli, în vreme ce Europ'a aru fi destulu de ocupata în orientu. Cu astfelu de mijlóce, credem noi cu fermitate, ca nu operéza politic'a germana Principele Bismark dechiarandu-se pentru neparticiparea Germaniei la espositiunea din Parisu din 1878 o face acest'a probabilu pentru ca pe înaltimile pe cari se afla densulu a avutu ocașiune de a observă ca pe tempulu acestui rendezvous internatiunali Europ'a nu va fi în stare a se interesă seriosu de acest'a lupta de emulatiune ce va avé unu folosu numai problematecu. Cancelariulu germanu aru voi sa crutia industri'a germana de ostenele, munc'a și speșele ce suntu împreunate cu pregătirea acestoru jocuri olimpice moderne și asiă densulu are curagiulu de a dá inca acum pe fatia refusulu seu, chiaru cu pericolulu de a deveni în Francei'a și mai impopularu decum este. A deduce pericoli de resbelu din această insciintiare, la acest'a nu avemu inca nici unu temeiu plausibilu.

Cartea verde.

Galați, 6 Novembre 1876.

Astadi avemu înaintea noastră Cartea verde sêu brosiur'a ce contine documentele oficiale privitórie la neutralitatea Romaniei, neutralizarea Dunarei și diverse acte diplomatice. Acesta lucrare s'a distribuitu corpuriloru legiuitóre în ședinț'a dela 3. Nov. — Cartea în cestiune contine 107 pagini în 4°, pe harthia velina și cuvertura verde. Abiă primita astadi prin posta, nu putemu nici sa dâmu unu comptu detaiatu de contienutulu actelor cuprinse în ea, nici sa reproducem actele în estensiunea lor. Ne vomu margini dar', pentru acestu numeru, a reproduce câte-va din actele cele mai principale relativu la neutralizarea Dunarei, în care cestiune pe câtu a fostu de corect și demnu limbagiulu ministrului nostru de esterne de atunci, d. M. Cogalniceanu, pe atâtu Pórt'a a fostu migaiosa și adese sicanatóre, până ce în fine ne recunoscu, implicitamente, neutralizarea, gratia și concursulu ce au datu marile puteri justelor noastre cereri.

Asteliu la 16/28 Iunie D. Cogalniceanu abordéza cestiunea neutrali-

sării Dunării prin urmatórea telegrama adresata agentiei diplomatice la Constantinopole.

TELEGRAMA.

Bucuresci, 16/28 Iunie 1876.

Din informatiunile ce primim din Belgradu resulta ca ostilitatile între Serbi'a si Turci'a voru incepe ne incetatu si ca acésta din urma si-aru propune de a urca vasele sele de resbelu in susulu Dunarei spre a ataca pe Serbi'a si despre tiermulu seu fluvialu.

Tramiterea unei flote de resbelu in Dunarea, si mai cu séma in acésta parte a fluvialu situata între Serbi'a si Romani'a, aru putea sa aiba o mare influentia asup'ra determinarei drepturilor si obligatiunilor ce ne incumba cá tíera neutra. Prin evenimente neprevédute vomu fi póte espusi a vedea neutralitatea nóstra atacata.

In presentia acestoru eventualitati, mi propunu de a sesisa, de pre acum, pe reprezentantii puterilor garante din Bucuresci.

Ve rogu asemenea a face, din partea d-vóstra, demarsie pe lângá Sublim'a Pórtá pentru cá neutralisarea Dunarei si particularmente între Negotinu si Varciorov'a sa fie respectata. Fipsati atentiunea sublimi Pórti asup'ra consecintiunilor ce aru putea nasce din unu refusu.

Ve-ti profitá de aceea'si ocaziune spre a cere Escelentiei Sele Savfet-pasi'a cá sublim'a Pórtá sa se pronuncie in fine asup'ra recunóscerei titlului de Romani'a, spunendu-i cu unu limbagiu firmu ca Turci'a ne datoresce mai multu decâtu unu titlu la solutiunea acestei cestiuni ce se tragánéza de unu numeru de ani.

(Semnatu) Cogalnicénu.

Agentulu diplomaticu a Romaniei la Constantinopole cátra minisrulu de esterne respunde:

TELEGRAMA.

Per'a, 18/30 Iunie 1876.

Amu supusu lui Savfet-pasi'a cestiunea neutralisarei Dunarei între Negotinu si Varciorov'a. Amu spriginutu acésta cerere pe tóte consideratiunile din telegram'a Escelentiei Vóstre. Pentru a-lu face se simta consecintiele unui refusu, amu crediutu necesariu a-i desvoltá drepturile si datoriele unei tieri neutre, proba Belgi'a in 1870; amu conchisu ca, déca neutralitatea nu se decide in principiu, inainte de ori-ce ostilitate, Romani'a aru puté fi obligata a luá dispositiunile necesare pentru a respectá drepturile si a indepliní datoriele sele. Savfet-pasi'a pare a fi sesisatu justiti'a cererei nóstre, mi-a disu ca dupa elu Pórt'a trebuie a evitá ori-ce cauza de conflictu cu Romani'a putendu se o taréscá fára voi'a ei in evenimente; a promisú ca se va consultá cu marele viziru si a-mi dá respunsulu poimáne Sámбата. Spre a-i vení in ajutoriu, i-amu datu, pentru simpla aducere aminte, lectura despiei. Déca Sámбата Savfet-pasi'a mi va dá unu respunsu vagu séu dilatoriu, trebuie se 'i declaru ca amu missiunea de a-i pune cestiunea prin o nota oficiala?

(Semnatu) generalu Ghic'a.

Minisrulu de esterne cátra agentulu diplomaticu a Romaniei la Constantinopole.

TELEGRAMA.

Bucuresci, 18/30 Iunie 1876.

Déca respunsulu lui Savfet-pasi'a este vagu si dilatoriu, sunteti autorizatu a pune cestiunea prin nota oficiala. Faceti a reesi in acésta nota ca guvernulu va observá legalmente neutralitatea, in se elu este decisu a o face se fia respectata.

(Semnatu) Cogalnicénu.

In adevéru prevederile agentulu nostru nu l'au insielatu, respunsulu fu pe cátu se póte evasivu, numero'se întrevorbiri avura locu cu Savfet-pasi'a,

si o nota oficiala se remise asup'ra cestiunei. Turci'a continuá a fi rezervata si a eludá cestiunea prin diferite finetie. Atunci ministrulu de esterne adresá la 22 Iunie 1876 urmatórea telegrama cátra agentulu nostru din Constantinopole:

TELEGRAMA.

Respunsulu verbalu a lui Savfet-pasi'a nu ne satisface de locu. Acésta stare de nelinisece face se sufere comerciulu tuturor natiunilor si a nostru in particularu. Dejá o parte din transactiuni si chiaru din navigatiune este intrerupta. Ne importá a asigurá comerciulu internatiunalu prin neutralisarea Dunarei. Ve autorisu a revení prin o a dóu'a nota si a invocá asemenea consideratiunile comerciale ce militéza in favórea cererei nóstre, spriginita de puterile garante. Declarati categoricu Portiei, ca déca in celu mai scurtu terminu nu vomu avé din partea sea asigurári formale si positive asup'ra neutralisarei Dunarei, noi vomu declará noi insine acésta neutralisatiune in interesulu comerciulu in generalu, si pe risiculu si pericolulu nostru, facendu-o se fia respectata prin tóte mijlócele de cari dispunemu, si acésta va fi publicatu in tóte porturile nóstre dunarene.

(Semnatu) Cogalnicénu.

In fine, dupa lungi tratári si remiterea unei a dóu'a note oficiale, dupa ce Turci'a facú totul spre a ocoli cestiunea, la 26 Iunie in sfersitu agentulu nostru anuncia urmatoriulu respunsu:

TELEGRAMA.

Per'a, 26 Iunie 1876.

Nr. 1,145 — In fine amu obtinutu dela Savfet-pasi'a unu respunsu scrisu; e aprópe tocmai ceea ce ce-reamu, afara de cuventulu de neutralitate si cu penibile sfortiári destulu spre a reduce importantia nóstra. Eata conclusiunea mai testuala a acéstei lungi note, de pe care veti primí copia prin curierulu viitoriu: „Fiindu ca guvernulu princiaru asigura ca insul'a Ada-Kale nu va fi nici atacata, nici amerintiata de serbi, si ca se angageza a impedeá in partea Dunarei dintre gurele Timocului si Varciorov'a ori-ce transportu de arme, materialu de resbelu si voluntari pentru Serbi'a, guvernulu imperialu de partea sea va dá ordinu vaselor sele de a nu trece gurele Timocului. Guvernulu imperialu este persuadatu ca acestu acordu va garantá comerciulu securitatea, pindu tiermulu stángu a Dunarei, între punctele susu disé, la adaptu de incercárilé resbelului, etc. . . .“

Dupa acésta s'a luatú nota oficiala de agentia nóstra de declararea neutralitatiei Dunarei si s'a angageatu, sub despagubire, a se aprovisioná cu alimente garnisón'a dela Ada-Kale.

Amu fi fericiti se nu întârdiámu a vedé cátu mai curendu dându-se la lumina si actele diplomatice din tempulu dlui V. Boerescu. Abilitatea si demnitatea cu cari acestu eminentu barbatu a sciutu se conduca cestiunile independentiei nóstre economice ne autorisá de pe acum a crede ca voru fi nisce adevérate titluri de mândria pentru Romani'a. Ne aducemu aminte ca chiaru senatulú trecutú, dupa o declarare a dlui Desliu, ce veduse corespondinti'a diplomatica, a marturitu acésta in unanimitate. Se adastámu cu incredere dela viitoriu si punerea in lumina a acestoru acte.

„V. C.“

Corespondintia.

Sabii, 12/24 Nov. 1876.

(Cum se persifléza in diurnalele nemtiloru nostrú armat'a respective militi'a din Romani'a!) Unu asiá numitu „Special Corespondent“ alu diurnalului „Deutsche Zeitung“ voiajandu prin principatele Serbiei si Romaniei, in raportulu seu de lângá

Dunarea de josu, datatu din Galati, 15 Novembre a. c. si publicatu in Nr. 1755 alu susu amintitulu diurnu, — dupa ce aretá cum i — a caracterisatu unu oficieru rusescu, ticalosi'a, demoralisarea si lasitatea armatei serbiane, — trece la militi'a romana, carea tocmai in dilele trecute se chiamá si concentrá la mobilisare si pre carca némtiulu (ori jidanulu) se incumete a o depinge cu cele mai urite colori, presentandu-o publiculu seu cu epitetulu: Pentru rusi armat'a militieloru serbesci érá o armata, de-si rea, trupele romanesci inse intrecu cu miserabilitatea totu ce póte vedé unu militariu. Apoi continuandu-si raportulu aréta cum soldatii románi veniti dela sate la regimentele si bataliunile loru respective, suntu neadjustati, si neocupati militaresce, ci guguliti in nisce imbracaminte tieranesce sdrentiöse nepalate, de unu esterioru debilu si demnu de compatimirea privitoriulu civilisatu.

Spune mai departe lectoriloru sei dela „Deut. Ztg.“ cum gemu pe stradele Galatiulu soldatii románi cari abiá 'si potu scóte piciórele incaltiate in opinci — din tin'a cea mare; cum conturba somnulu si linisece cetatiuniloru prin tumulte si escesse nocturne — alarmandu orasiulu si tóte stradele cu tobe si trambiti, cá si cându, ei ticalosii, au se între acusi in campania, sa atace de nou pre turci si sa repórte victoria!

Dar' ce-lu supera mai tare pre Spezial-Corespondentulu némtiu este aceea: ca a vedutu cu ochii multime de soldati si oficieri superiori si inferiori din garnisónele armatei rusesce simpatisandu si fraternisandu cu acei amariti si sdrentiosi de soldati románi, la cari i-a fostu gróza sa se uite, necum sa-i considere de soldati adevératu, de cari intieptii Romaniei se lauda, ca aru avé 80,000 combatanti; érá la finea pamfletulu seu, dlu specialu corespondentu incheia cu espectoratiunea: „Poftimú astfelu este armat'a Romaniei cea vestita, carea e destinata se ocupe Bulgari'a, celu mai bunu nutretiu de tunuri (Kanonenfutter).“

Ei bine n'ai ce-i face némtiulu, trebuie ca si densulu, cá mai toti scriblerii diurnaleloru mari si respandite cum este si „Deut. Ztg.“, sora de cruce cu „Neue freie Presse“ din Vien'a si altele, prin multele si incordatele escursiuni ce le-au facutu asta tótna pe câmpulu de resbelu turco-serbu si muntenegrinu, va fi avendu doreri de ochi si devenindu scurtu la vederi, prin ochilarii sei de buna séma n'a potutu distinge bine: care si cum este militi'a romana, cari dintre soldati apartienú la garnisónele de servitiulu activu actuale adjustati si echipati dupa tóte prescriptele, formele si recerintiele militare, si cari suntu acei'a ce — in Romani'a si acum se sustienú adeca asiá numitii „granicieri“ cum erau odinióra si la noi in Austri'a granicieri din custatele, dar' mai apoi desfiintiatele confinii militare transilvane si banatice.

Apoi este probabilu si aceea: ca chiaru atunci, cându némtiulu nostru „Spezial-Corespondente“ dela „Deutsche Zeitung“ s'a primblatu pe stradele Galatiulu a vedutu cum soldatii concediati (urlauberii) ori rezervistii (Reserve-Mannschaft) chiamati la despartiemintele trupelor respective, regimentele ori bataliunile loru, au sositu — firesce in imbracamintele loru proprii tieranesce, si dóra celea mai invecchite portate — precum buna óra 'i vedemu si noi in totu anulu pre ai nostri soldati in asemenea aparintia, — adeca pre acei'a, cari pe tempu de pace suntu concediati séu chiaru si pe rezervistii tramisi acasa; dar' cari ori la exercitiu, ori la manevre se chiama la comandele de depót unde, déca suntu si pre cátu se ajungu li se dau uniforme, schimbându-si imbra-

camintele proprii tieranesce; iér' déca nu se ajungu facu exercitiu in hainele cum le au.*)

Au mai batjocoritú nemtii si compatriotii magiari armat'a Romaniei; dar' ce ne prinde mirare? cându acestu felu de ómeni cu condeiulu de gátu, a caroru patria este pe totu rotogolulu pamentulu si nicairi, batjocoreau armat'a nóstra propria incátu érá compusa de románi atunci, cându se intorceau dela câmpulu de lupta.

Osténulu románu chiamatu la arme in contr'a inamiculu, n'a prea cautatu la uniforma si adjustare cocheta esterióra, ci insufletitu in internulu seu de bravur'a strabuniloru, pururea s'a manifestatu demnu de chiamarea martiala; ceea ce inimicii lui cu toti agentii si Special-Corespondentii loru voru fi sciindu prea bine; érá de nu, frundiáresca istori'a, cetésca evenimentele epocali de seculi; reimprospeteze-si in memoria ceea dela 1848/49, cându románu grancieru imbracatu tieranesce si incaltiatu in opinci, dar' inarmatu cum se cuvine a fostu spaim'a infioratória inamiculu insinoratu si impenatu.

Celea manifestate de atunci incóci, in bataliele Austro-Italiane, la anulu 1859 dreptu reminiscintie dela Magent'a Montebelo Solferino si in urma la 1866 dela Custozza credemu a fi dovedi faptime si destulu de eclatante spre a resfrange si deminti persiflagele nemtesce — jidane si a li aretá cum a fostu totu déun'a, cum este si cum sperámu ca pururea va fi ostasiulu románu, cându inamiculu 'lu provóca si silesce a manuú arm'a!!

Fostulu granicieru.

Bucuresci 8/20 Nov.

Astadi amu avutu ocaziune sa vedu divisiunea II., concentrata aici. Inca pe la 11 óre inainte de amédi tóte trupele, care facu parte din acésta divisiune, erau asiediate la siosele. Infanteri'a stá in linia strensa dela capulu podulu pána la Baneas'a; in dosulu ei, pe câmpu, erau calarasii, rosiorii, corpulu de geniu, corpulu sanitariu si artileri'a.

Unu mare numeru de Bucuresceni au fostu esitu parte cu trasuri, parte pe josu, cá sa védia ostirea adunata. Pentru Bucuresci inse numerulu privitoriu aru fi pututu sa fia mai mare.

Pe la unu ceasu dupa amédi a sositu Mari'a Sea Domnitoriulu cu statulu majoru, a primitu raportulu dela comandantulu divisiunei, Generalulu Zefcari, a inaintatu dealungulu liniei, a vedutu tóte trupele, apoi, pe la dóue óre s'a intorsu in fruntea divisiunei pe Calea Mogosióiei la Piatí'a Academiei, unde avea sa defileze trupele.

In vremea acésta Calea Mogosióiei, Bulevardulu si Piatí'a Academiei s'au fostu umplutu cu ómenii, ce se indesusiau spre a vedea trupele, astfelu, incátu numai escadronulu de gendarmi, ce venea inaintea Mariei Sele Domnitoriulu, deschidea cale pentru ostirea care ocupá intrég'a strada si o parte mare din Siosea.

La dóue si jumetate Mari'a Sea Domnitoriulu a sositu in fati'a academiei si s'a opritu cu suit'a sea inaintea statuei lui Mihaiu Vitézulu.

Imediatu dupa acésta au defilatu elevii scólei militare (peste 50), apoi s'au asiediatu in fatia cu statu'a remaindu in tóta vremea cá privitorii.

Divisiunea a defilatu in urmatoriulu siru: venatorii, — regimentulu I de infanteria, — regimentulu VI de infanteria, — regimentulu V. de dorobanti, — venatorii, — regimentulu III de dorobanti, — regimentulu III.

*) De veniá „Spez. Corr.“ aici la Sibiu asta tótna cându erau concentrárilé militare, la manevre, — poté se védá asemenea soldati rezervisti cu sutele fára uniforma.

de infanteria, — regim. VII de dorobanti, — corpulu de geniu cu aparatele telegrafice si cu faurari'a, — corpulu sanitaru cu ambulantele, — ambulantele particulariloru, — o bateria calare, — trei baterii pedestre, — două regimente de calarasi, — unu regimentu de rosiori. —

Defilarea s'a sfersitu la 3 1/2 ore.

Ve-ti scî, Domnule Redactoru, ca se vorbiá multe rele si póte mai putiene bune despre starea, in care aru fi fostu ávendu sa se afle armat'a romána. Astadi ori-cine a potutu sa se incredintieze despre adevératul adevéru: multi au remasu multiamiti, multi au fostu uimiti si éra-si multi au trebuitu sa taca. —

Intrég'a infanteria are pusi Peabody; cavaleri'a de asemenea are carabine usióre si spornice; artileri'a inse n'avea decátu două baterii de sistemulu Krupp, montate cu totulu din nou. Cátu pentru corpulu de geniu si acelu sanitaru, acesti'a, intocmai cá si furierii, totu-déun'a au fostu recunoscuti cá organisme de modelu.

Tóte trupele, afara de dorobanti, suntu din chipiu pâna in cisme imbracate in nou, astfelu, ca fia-care pedestrasiu ori calaretu, are celu putienú două renduri de imbracaminte.

Dorobantii nu suntu inse in destulu echipati pentru o campania de iarna. Ei au cíoreci grosi si mantele bune de-si putiene nóue. Pe sub mantele ei nu au inse decátu bluse de pâna. Románulu e deprinsu cu frígulu, in tóte acestea, aceste bluse subtieri in vreme de iarna aru putea sa fia superacióse. Se vorbesce ca li se voru dá cojóce scurte, precum au pompierii. — Precum sciti, dorobantii erau incaltati cu opinci. Si ómenii preferu pe vreme uscata acestu incaltimentu usioru, cu care suntu deprinsi. Pe vreme ploioasa elu nu e inse practic. Pentru aceea fia-care dorobantiu primese pe lângá opinci si o parchia de cisme. Astadi nu éradecátu unu regimentu fára de cisme.

Caii la corpulu de geniu, la corpulu sanitaru si la artileria, in mare parte cumperati de pe acum, suntu mai multu ori mai putienú prosti. Rosiorii au inse mari si bine hraniti. Cu tóte aceste lumea a remasu uimita de buiestri frumosi ai calarasiloru. Si intr'adeveru i se pune omului intre-barea, de unde s'au gasitu in jude-tiele dimpregiurulu Bucuresciloru atátu de multi si atátu de bine plamaditi cai.

Indeobsece diu'a de astadi trebuiesce sa fi schimbatu parerile multor'a si pentru multi, cari nu cunosec mai de aprópe populatiunea romána, ea trebuiesce sa fi fostu o di de bucuria. Caletorindu pe la tíera omulu nu-si póte dá séma despre ómeni cá si acum, cându i vede din tóte pártile adunati cu miile la unu locu. Si in acésta privintia armat'a regulata e unu lucru, din care prea lesne putemu trage conclusiuni false.

Pentru ori-care militariu e fára indoiéla o placere a vedea pe regimentele de infanteria si cu deosebire pe venatori standu in frontu, inaintandu cu pasi usiori ori desvoltandu-se tacticesce pe cámpulu intinsu; si o mai mare placere e a vedea pe rosiori cá si cându aru fi crescuti pe caii lor, usiori si nesuperati de ori-ce miscare. Acesti ómeni inse, inrolati de teneri, purtati mereu in servitiulu militaru de prin orasie, scosi din viéti'a loru obicinuita si ténuti in viéti'a de casarma, suntu in mare parte slabjicosi la infatisiare si mai multu ori mai putienú palidi. Cu deosebire rosiorii, cari petrecu mereu in grajduri, purtandu mai multa grija de caii lor decátu de sine insi-si, rosiorii nu putienú parú a fi esitu din spitalu. Pre lângá tóte marea parte a acestoró ómeni suntu munteni, cáror'a nu le priesce viéti'a dela cámpie.

N'avemu inse decátu sa vedemu pe dorobanti si pe calarasi, spre a ne incredintiá, ca acesti'a suntu ómeni,

care prindu putere in cámpu: se duc palidi la batae si rumeni se intorc, déca se mai intorc.

Dorobantii inse si calarasi suntu rumeni si acum. Ei vinu de acasa, dela viéti'a lor obicinuita. Deprinderile militare le-au facutu prin sate si prin judetie in dumineci si in dilele de serbatori; servitiu militariu au facutu totu pe la tíera: astfelu ei au petrecutu fórté putienú între impregiurári, care nu le priescu si s'au potutu desvoltá indeplinu. Intrensii ni se intatisiéda románulu, precum ni l'a datu Ddieu; ei suntu peptosi, rumeni, ageri la privire, iéra pasulu loru apasa greu asup'r'a pámentului, incátu vedendu-i defilándu, par'ca nu ei se misca, ci pámentulu se clatina sub greutatea regimentului. Cu deosebire inse două regimente au fostu, asup'r'a cáror'a s'au opritu privirile tuturor'a: mocanii din Ialomiti'a, indeobste ómeni scurti, peptosi, indesati si dirji la infatisiare, si granicerii dela munte, ómeni inalti, spatosi si deprinsi din copilarie cu traiulu ostenescu.

Se vorbesce multu despre calitátile militare a deosebitelorú popóre, — multu se vorbesce in diu'a de astadi despre vitejie. Ei! nu sciu déca acesti ómeni suntu viteji; nu s'au luptatu inca. Sciu inse, ca suntu impregiurári între care cei mai fricosi ómeni suntu cei mai cutezatori si acésti'a mé face se banuiescu ca chiaru si cei mai lasi ómeni, adeca jidanii, aru fi viteji, cându aru fi „vorb'a de vitejie.“ Indata inse ce e verb'a de Krupp, de Uchatius si de Peabody, francesii suntu batuti de cátra germanii, care nu pretindu a fi viteji, ci se multiamescu a fi supusi orbesce, indelungu rabdatori si cum-patati in fatia cu vrajmasiulu. Aceste trei calitáti le are si ostanulu románu: supusu, cumpatatu si rabduriu e románulu chiaru si fára a fi ostanu. Nu mai departe decátu acum, cu oca-siunea mobilisárei, s'a potutu ori-cine incredintiá despre acésti'a. Dela Buzeu pâna la Bucuresci, cale de 36 ore, ómenii au venitu prin plóie, reu imbracati si, in urm'a unei gresieli administrative, fára a fi máncatu: ei au sositu inse veseli, precum totu-déun'a suntu. Ministrulu de resbelu a fostu interpelatu in camera: dar' altfelu de románi érau acésti'a, care l'au interpelatu.

Ostanulu románu nu i trebuiesce decátu o buna comanda pentru cá elu sa-si faca datori'a: bine comandatu elu sta cá crescutu din pámentu ori merge orbesce inainte.

Cátu inse pentru comanda, lumea o banuiesce. Sergentii románi suntu buni. De asemenea suntu buni si pentru trupele, care sunt mobilisate destui oficiari. Cu deosebire oficiarii tineri promitu multu. Afara de acésti'a mai suntu in scólele militare destui tineri bine formati. Indata inse ce ne-amu radicatu mai susu dela capitánu, oficiarii buni suntu mai rari. Atátu in statulu majoru cátu si la trupe suntu majori si coloneli inteligenti, iubitori de cauza si traiti in traiu ostenescu: ei nu suntu inse indestulu de bine impartiti. Multi dintre densii iau parte la viéti'a política si astfelu se punu in contradicere cu datoriile lor de osteni. — Tóte aceste suntu inse banuéli: sa-i vedemu in lupta si atunci vomu puté vorbi mai lamuritu.

Cándu vedu inse spiritulu, care domnesce atátu in armata cátu si in publicu, 'mi vine sa me indoiescu de adevéru celoru, ce se dicu prin diuare. Aici se vorbesce despre eventualitatea unui resbelu cá despre o serbatóre natiunala, pe care lumea o doresce, cu tóte ca scie, ca ea va costá multi bani.

„Bine! 'mi dice unu betranu, vedendu trupele defilándu, nu e pecatu de Ddieu, cá asemenea ómeni se fia dusi între glóntie!“

Intrebu pe unu soldatu: „Ei! mergeti in resbelu!“

„Nu sciu, 'mi respunde elu, — asiá se dice!“

„Cu cine aveti sa ve bateti?“

„Sciu eu!? — respunde elu indiferentu. — Ne-omu bate si noi cu cine-va, déca-i odata verb'a sa ne batemu!“

Unu neamtiu, vedendu lucrurile, aru trebú se dica: Das treibt man hier wie ein Geschäft.“

Cetimu urmatoriulu fórté coloratu articulu in „Curierulu de Iassi“:

Credintiele rusesce despre orientu.

Netagaduitu ca istori'a Russei, studiata in legatur'a ei de cause si efecte, ne va aretá unu felu de unitate de desvoltare, precum nu o intalnimu la unu altu poporu. La popórele mari ale Europei observámu mai cu séma unu felu de slabitóre lupte interne; ori-cátu de insemnate aru fi succesele lor in afara, inlaintu reapare dupa incheierea ori-cárei páci sementi'a vecinicu viua a desbinárei; afara de acea statele europene, de cáte ori suntu batute, 'si muta órecum curentulu loru istoricu, vedu lucrurile cu alti ochi de cum le veduse mai inainte. N'are cineva decátu sa privéseca la Franci'a de astadi, pentru a constatá ca ea, in politic'a ei in afara, nu mai este Franci'a lui Napoleonu alu III-lea. Totu astfelu prin resboiulu dela 1866 painjenisiulu istoricu de planuri alu casei de Austri'a au suferitu o ruptura atátu de mare, incátu nici nu mai sémana cu dispositi'a de mai inainte a fireloru diplomatice si resboinicé. Cu unu cuventu statele Europei lucréza in modu ca-suisticu, se schimba in afara cu ori-ce schimbare din launtru, nu au acea fiesitate energica, pre care o manifes-téza Russi'a. Acésta din urma putere este póte unic'a, care batandu s'au lătitu, batuta n'a perdutu nimicu séu aprópe nimicu, cáci in launtru ei tóte s'au facutu pre incetulu, fára nici unu felu de saritura; nici o batalie perduta n'a facutu-o sa piérda ténit'a fipsata inainte de o mia de ani inca; ea nu vede cu alti ochi decátu cu acésti'a pre care 'i avea la intemeierea uriasiei se puteri.

Dela intemeierea dinastiei scandinave de cátra Ruricu, (862 d. Chr.) dela mutarea capitalei din Novgorodu la Chievu, dela resbóiele cu imperatii bizantini, duréza acésta tragere de inima a slaviloru pentru Tiarigradu, si precum Rom'a érá cuibulu de aur spre care trageau popórele vechi germanice, totu astfelu Rom'a nóua séu Tiarigradulu a fostu visulu neimbe-tranitu alu slaviloru de nordu.

Din secululu alu 13-lea pâna la alu 15-lea domni'a tatariloru intuneca istori'a rusésca, dara indata ce cu Tamerlanu a intratu discórdi'a între acésti'a, Ivanu Vasilevici (1462—1503) aduna intr'o singura mána hatuurile rusesce. Acésti'a a luat in casatorie o princesa bizantina (cá si Vladislavu I la 1015) si tóta politic'a a consistatu in unificarea statului, pre care Ivanu alu IV celu cumplitu o si aduce la indeplinire cu tóte mijlócele. De odata cu intarirea ideei statului, se incepe inse si o politica esterióra, care a consistatu in folosirea de tóte disbiná-rile popóreloru straine, din sumutiarea chiaru a acestor'a unulu impotriv'a altui'a.

Dupa stingerea dinastiei lui Rurik cu Fedor I (1598) si dupa cáti-va dinasti alesi, urmá la 1613 dinasti'a Romanoviloru, care a continuatu intru tóte politic'a de unanimitate in launtru, cucerire in afara, si mai cu séma indusmanirea între ei a inamiciloru Russei. Pre atunci Poloni'a si Suedi'a érau puteri mari in Europ'a; cu tóte acestea Alecei, tatalu lui Petru celu mare au isbutitu a indusmani aceste două state si a culege folóse. Cándu electorulu Fredericu Wilhelm de Brandenburg se coalisá cu Suedi'a pentru

a scapá Prussi'a de sub suveranitatea polona, Tiarulu cucerí Smolense si Severi'a dela poloni si aduse pre cazacii din sudu sub ascultarea sea. E de prisosu de a aretá cum Suedi'a si Poloni'a si-au topitu puterile între ele si cum Russi'a a cástigatu insemnate si mari provincii dela amendóue si cum mai tárdiu Poloni'a au fostu impartita de cátra ea.

Dara nu érá perdutu din ochi nici imperiulu bizantinu. Austri'a cástigase pre acestu terenu multu. Cu tóte acestea vedemu si aici ca influinti'a austriaca in orientu cedéza incetu incetu celei rusesce, cum Russi'a cástiga provincie dupa provincie, cum le liberéza celu putienú de sub domni'a turcésca, cum in acésta liberare e secundata de puterile Europei, de englesi si francesi s. a.

(Va urmá.)

Societatea academica romána.

(Finé.)

IV. Premie Nasturelu.

(din seri'a B, pentru opere publicate.)

Conformu decisiunei societáti academice din sessiunea anului 1876, se pune in cunoscinti'a publicului urnatoriele dispositiuni din codicilele repositului intru tericire C. Nasturelu Herascu:

„B. Premie pentru opere publicate.

„In totu anulu societatea academica romána va avé a premiá, din veniturile fondului Nasturelu, o carte tiparita originale, in limb'a romána, care se va socoti de cátra societate cá cea mai buna publicatiune aparuta in cursulu anului. Aceste premie voru fi de două specie:

1. In trei ani consecutivi, de-a rendulu, se va decerne cáte unu premiu de patru mii lei n. 4000 l. n. minimum, la cea mai buna carte aparuta in cursulu anului espiratu;

2. Iér' in alu patrutea anu se va decerne unu premiu fissu de lei noi 12,000 carele se va numi „Marele Premiu Nasturelu,“ operi care va fi judecata cá publicatiunea de capetenia ce va fi aparutu in cursulu celoru patru ani precedenti. Acestu premiu nu se va poté decerne unei lucrári care va fi obtienutu dejá unulu din premiele anuali, decátu defalcándu dintr'ensulu valórea premiulu precedente.

Operele ce se voru recompensá cu acésti'a a dóua seria de premie, voru tractá cu preferintia despre materiele urmátóre:

a). Scrieri serióse de istoria si de sciintiele accesorie si de sciintiele accesorie ale istoriei, preferindu-se cele atingátóre de istori'a tieriloru románe;

b). Scrieri de religiunea ortodocsa, de morale practica si de philosophia;

c). Scrieri de sciintie política si de economi'a sociale;

d). Tractate originali despre sciintie esacte;

e). Scrieri encyclopedice, precum dictionarie de istoria si geographia, in cari se intre si istori'a si geographi'a Romaniei; dictionarie generali séu partiali de sciintie esacte, de arti si meseria, de administratiune si jurisprudentia, si alte asemeni lucrári utili si bine intogmite;

f). Cárta didactice de o valóre insemnata cá metodu si cá cuprinsu;

g). Dictionarie limbistice in limb'a románésca mai alesu pentru limbele antice si orientali, adeca limb'a latina, elena, sanscrita, hebraica, araba, turca, slavona vechia, si alte;

h). Publicatiuni si lucrári aritistice de o valóre seriósa, adeca relative la artile plastice, architectura, sculptura, pictura, gravura, si chiaru opere musicali serióse, pre cari aceste tóte societatea academica romána le va poté apretiá atunci, cându 'si va intinde activitatea ei si asup'r'a tutuloru materieloru de Belle-Arti.

i) Scrieri de pura literatura română, în prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase, — mai ales subiecte naționale, — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestor a mai cu sîmna asiu dorî să se acorde „Marele Premiu Nasturelu,” cîndu voru fi judecate că avendu unu meritu cu totulu superioritate, spre a se dá astfelu o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.

Spre îndeplinirea acestor dispozițiuni, societatea academică română a regulatu cele următoare:

1. Primulu siru de 4 ani prevedintu în dispozițiunile testatorului, atîngătoare de această serie de premie, se va începe în anul viitoriu 1877, și se va continuá în 1878 și 1879, astfelu ca în anul 1880 se va prezentá pentru prim'a óra casulu de a se decerne marele premiu Nasturelu de 12,000 lei noi; ier' în anii 1877, 1878 și 1879, se va dá neaperatu câte unu premiu de 4,000 lei noi celei mai bune cărți publicate, respectiv, în cursulu fia-cărui'a din acesti ani.

2. Toti autorii cari voru dorî să concure la premiile anuale din această a dóu'a serie de premie Nasturelu, suntu autorisati și invitati că să trimita, mai înainte de deschiderea sesiunii anuale a societății academice române, unu numeru celu putieniu de 12 esemplare tiparite din cartea lor, la delegatiunea societății, în Bucuresci (localulu academiei), oșebitu de esemplare pe cari voru voi să le ofere deadreptulu către unii sêu toti membri actuali ai societății, fără că această ultima procedura sa fia cătusi de putieniu obligatória.

NB. Se nu se pórda din vedere ca operele propuse la concursu trebuiá sa fia publicate în restempulu anului curgatoriu, adeca cu începere dela ultim'a sesiune anuale a societății academice; astfelu, spre exemplu, în sesiunea societății din 1877, voru puté se între la concursu numai cărțile publicate dela 15 Augustu 1876 înainte, și totu astfelu pe viitoriu; ier' în sesiunea din 1880, voru puté concure la marele premiu Nasturelu tóte cărțile publicate dela 15 Augustu 1876 pîna în diu'a intrunirei membriloru la sesiunea din 1880.

3. La concursu se potu prezentá și opuri preinoite în nóue editiuni, cari se voru fi rețiparitu în cursulu anului inse numai de autori în viétia.

4. Dupa cuprinderea chiaru a testamentului, traducțiunile din limbe straine suntu escluse dela concursu; se va face inse exceptiune pentru acele traducțiuni de pe opuri straine clasice, cari:

1. Sêu prin dificultățile invinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românesci voru constitui adeverate opuri literare ale limbei române;

2. Sêu prin anesarea de elucidări și de note științifice, cu totulu proprie traducătoriului, și voru fi însusitu meritele unoru lucrări originali în limb'a română.

5. Cărțile premiate de societatea academică română din alte fonduri ale sele, sêu cele tiparite din inițiativ'a și cu spesele ei, nu potu intrá la concursu pentru premiile Nasturelu din seri'a B.

6. Premiile Nasturelu din seri'a B se potu acordá, nu numai unoru opuri complete, ci și părții unui opu tiparitu în cursulu anului, cu condițiune inse că această parte se fia de valórea și de întinderea unui volumu și nu de ale unei simple fascióre. (minimum 400 pag. form. 8, garmondu.)

Premierea unei părți a unui opu la unu concursu anuale nu împedeca premierea unei alte părți din același opu la unu concursu posterióre.

7. Opurile anonime și pseudonime nu voru puté fi admise la concursulu cărților tiparite, iera autorii lor, spre

a primí premiile acordate, voru trebui sa justifice proprietatea lor.

Sciri telegrafice.

(Din foile „H. Ztg.” și „S. T. Bl.”)

Lemberg 23 Nov. Pe drumulu de feru Kiev — Odessa s'a sistatu transportulu de passageri.

Berlinu 22 Novembre. Lord Salisbury a sosi aici astadi de séra.

London 22 Novembre. „Morning Post” publica o scrisóre a principelui Czartoryski datata din Parisu, prin care se demintu tóte faimele despre o rescóla polona.

Petersburg 22 Novembre. Imperatulu s'a exprimat în dilele din urma în fati'a mai multor persoane de însemnatate, ca elu speréza inca în susținerea păcei, este inse îngagiata onórea sea și a Rusiei pentru căstigare autonomiei cunoscutelor provincie turcesci.

Bucuresci 22 Novembre. Adress'a senatului către Domnitoriulu inca accentuáza neutralitatea. Domnitoriulu a respunsu că și camereii.

Camera a votatu creditele suplimentari.

Belgradu 22 Novembre. Toti ministri au demisiunatu. Motivulu este necunoscutu. Armat'a Serbiei se dirige tóta spre Drin'a pentru eventual'a ocupare a Bosniei.

Constantinopole 22 Novembre. Comisiunea însărcinată cu elaborarea constituțiunei a terminatu lucrările sele și a comunicatu proiectulu cu marele veziru. Constituțiunea se va promulgá și pune în aplicare înainte de intrunirea conferinței.

Constantinopole 22 Novembre. Edhem pasi'a, ambasadorulu turcescu din Berlinu este denumitu de alu doilea plenipotentiatu din partea Portiei la conferința.

Belgradu 22 Novembre. Ministeriulu a demisiunatu eri dara nu i s'a primitu demisiunea. Rusii sosescu în masse presté Cladov'a. Se astépta unu despartimentu de cosaci, cari servescu de avantgard'a unui corpu rusescu de 50,000 ómeni. Cu Marinovici a plecatu și principele Wrede și cons. gen. Kvarzov. Armat'a serbésca va operá cá aripa drépta în Bosni'a. Comand'a o va avé generalulu rusescu Semec'a, a cărui capu de statu majoru va fi colonelulu Lesianinu. Aici se astépta și unu comisariu civilu rusescu. Noulu consulu generalu francesu Berusolle a immanuatu principelui creditivele.

Belgradu 22 Novembre. Capulu partidei conservative, esministrulu Marinovici este tramisu la Petersburg pentru ameliorarea relatiunilor personali. Lini'a de demarcatiune la Timocu s'a statoritu definitivu.

Vien'a 22 Novembre. Germania facú Angliei o propunere mijlocitoare, dupa carea Angli'a sa nu împedeca ocuparea Bulgariei cu truper rusesci, deca Rusi'a se obliga a se retrage, dupa punerea în lucrare a reformelor, celu multu pîna la 1 Septembrie 1877.

Vien'a 23 Novembre. Sub presidiulu imperatului, avú locu astadi unu consiliu de ministri de mare însemnatate politica. — Statutul de banca publicatu nu se bucura de partinire în opiniunea publica.

Vien'a 23 Novembre. Directiunea banței naționale austriace a votatu unanimu resoluțiunile propuse de comitetulu emisu spre acestu scopu, și adeca: exprima parerea de reu amendurorului ministriloru de finanțe, pentru-ca directiunea și comitetulu nu pôte recomandá adunării generale a actiuniloru banței acceptarea statutului și regulamentului pentru proiectat'a societate de banca austro-unguresca. Directiunea propune regimeloru o banca naționala comuna, cărei sa i se dea de nou privilegiulu de a emite note. Transportarea unei părți din vistieri'a metalica la Budapesta este superflua și fără scopu.

Ragus'a 23 Novembre. Corvett'a turcesca „Muzzafer” a parasitu portulu dela Gravos'a spre a evitá visitatiunea ordinata în cauza de contrabanda, ca tóte cá insinu-

ase ca e forțată a pausá acolo, ceea ce în realitate n'a fostu.

Berlinu 23 Novembre. Imperatulu a conferitu eri și astadi cu principele Bismarck și la 1 óra a primitu pre lord Salisbury, plenipotentiatulu englesu.

Petersburg 23 Nov. Imperatulu a primitu alaltaieri pre ambasadorulu austro-ungurescu și a repetitu asigurările sele ca doresce pacea.

Vien'a 24 Novembre. Se vorbesce ca cabinetulu Auersperg se retrage.

Aten'a 24 Novembre. Camera a votatu înarmare extraordinaria și organizarea a 200,000 (?) osteni.

Varietăți.

* * Program'a adunării generale a Societ. acad. „Romani'a-juna” ținuta în 14 Novembre st. n. a. c. sér'a la órele 8, în Hotelu Klomser, (palatulu Batyáni), I. Herrengasse Nr. 19.

I. Partea oficiósă.

1. Cuventu de deschidere de presedintele dlu O. Blasianu.

2. Ordinea dilei:

a) Verificarea procesului verbalu alu ședintiei ultime.

b) Referatulu comisiunei reviedietórie.

c) Raportulu anualu și absolutóriuulu comitetului.

d) Denumirea membriloru onorari

II. Partea sociala.

I. J. Singelée: „Lucia de Lamormoor,” fantasia pentru violina cu acompniamentu din piano, executata de dnii: O. Blasianu și I. Muresianu.

2. R. Galli: „Barbierulu de Seville,” fantasia pentru flauta cu acomp. din piano, executata de dnii: I. Munteanu și I. Muresianu.

3. S. Dudos: „Sonata quasi fantasia” pentru piano, eecutata de componist'a.

4. Rode: Concertulu alu VIII-lea (partea I), pentru violina cu acomp. din piano, executata de dnii: G. Baiulescu și I. Muresianu.

5. Schubert: „Duet din Mignon” cu acomp. din piano, executatu de dnii: O. Blasianu, I. Muresianu și St. N. Ciurcu.

6. Heinemeyer: „Lucreti'a Borgi'a,” fantasia pentru flauta cu acomp. din piano, executata de dnii: I. Munteanu și I. Muresianu.

7. Rubinstein: „Miniature” pentru piano: a) „Lînga paráu,” b) Menuetu, c) Serenada, d) Valsu, executate de Dsel'a: S. Dudos.

8. Spohr L.: „Adagio din concertulu Nr. XI” pentru violina cu acomp. din piano, executatu de dnii: G. Baiulescu și I. Muresianu.

9. * * * „Potpourri de melodii românesci” pentru violina cu acomp. din piano, executatu de dnii: O. Blasianu și I. Muresianu.

Vien'a, în 14 Novembre, st n. 1876.

Comitetulu arangiatoriu.

* * * „Cărțile Sateanului Romanu.” Scriere lunaria, pentru trebuintele poporului romanu.

Cursulu II. — Anulu 1877 se anuncia ca sub redactiunea dlui N. F. Negrutiu va esí în fiesce-care luna câte un'a carte de o cóla cuprinsa în invelitoria — și va publicá: a) Istori'a romaniloru — dela Traianu încóce — tractata, pentru poporulu român, în forma de dialogu; — b) cunosctiie din economia, industria, medicina s. a. c) istorióre și novele morale și sociale — de invetiatura și petrecere; — d) poesie vechi și nóue, — mai cu séma de acelea, cari atingu mai de aprópe poporulu nostru și împregiurările în cari elu a traitu și traiesce; — e) anecdote, proverbe și cuvinte întiepte de invetiatura și petrecere. — Pre invelitória va însemná: unele și altele din lumea mare.

Pretiuulu de prenumeratiune pre

anulu întregu va fi numai 1 fl. 50 cr. (4 lei noi — franci, — care inse va fi a se solví (platí) înainte.

Ne nutresce cea mai firma sperantia ca publiculu cetitoriu apretiuindu nisuinti'a nóstra de a dá în mán'a clerului și poporului romanu un'a lectura dintre cele mai bune și mai eftine va îmbratiosá cu caldura și va latí cu bunavointia acestea întreprinderi curatu literarie.

Salutare și fratia!

Burs'a de Vien'a.

Din 12/24 Noemvre 1876.

Metalicele 5%	61 45
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	66 80
Imprumutulu de statulu din 1860	108 05
Actiuni de banca	825 —
Actiuni de creditu	139 10
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	126 60
„ „ „ Temisiorene	73 —
„ „ „ Ardelenesci	71 50
„ „ „ Croato-slavone	72 50
London	85 —
Argintu	112 50
Galbinu	5 98
Napoleonu d'auru (poli)	10 10
Valut'a nóua imperiale germána	62 30

ad Nr. 57. 1876.

Concursu.

Pentru ocuparea unui postu de capelanu lînga betránulu parochu din parochi'a Tibru în ppresbiteratulu Albei-Iulie.

Emolumentele suntu următoarele:

1. O casa de locuinta cu gradina de legumi, și gradina de pometuri.

2. Dóue pamenturi aratóre de 1½ jugeru.

3. Dela 60 numere de case câte 1 ferdela de cucuruzu în bómbe, și 1 di de lucru.

4. Dela cele 60 numere tóte venitele stolari indatinate.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si asterne concursele lor, conformu dispusetiuniloru statut. org. la subscribulu pîna în 12 Decembre cîndu va fi si alegerea.

Alb'a-Iuli'a 5 Noveb. 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Alesandru Tordosianu m/p. prot. gr. or. de Alb'a-Iuli'a.

1—3

Concursu.

Devenindu vacanta parochi'a de class'a a trei'a Carmadinesci cu fili'a Boiulu de josu, ppresbiteratulu Iiei muresiane, prin această se escrie concursu pîna la 21 Novembre 1876, în care di se va tîné și alegerea.

Emolumintele suntu:

1.) Casa parochiala cu gradina de legumi și de póme.

2.) Dela 130 familii câte un'a ferdela de bucate în bómbe și câte o di de lucru.

3.) Folosirea fenului și a pómelorulu din cimiterie.

4.) Stol'a usuata și imbutatita dela 130 familii, conformu hotaririi sinodului parochiale dela 19 Septembrie 1876.

Doritorii de a ocupá această parochia au a-si asterne concursele lor conformu dispusetiuneloru statutului organicu și dispozițiuneloru provisorie sinodali la terminulu mai susu disu la subscribulu.

Gurasadului în 20 Octobre 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Alecsiu Olariu m. p. (3—3) adm. ppresbit.

Anunciu.

In negutiatori'a cu marfuri de manufacture, specerie și nürenberga se cauta unu elevu care prelînga limb'a română se aiba cunosctiia și de cea germána. Doritorii cari voru a se aplicá la comerciu sa se adreseze la subscribulu în Hatiegu.

(2—3)

B. Popovicu.